
NAPOMINIENIE (3) *sb n*

-en- (2), -ęn- (1).

a, o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego é.

sg N napominieni(e) (1). ◇ G napominieniå (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pouczenie, przestrzeżenie, upomnienie; monitum Mącz (3): Monitum, Vpomnienie/ nápominienie.
Mącz 230d.

Wyrażenie przyimkowe: »z napominienia [czyjego]« (1): przeto z nápominienia tego Philozophå wielkiego [Arystoteleså]/ mużę od wiadomych mnie rzeczy począć [rozważania o naturze i własności Polskiej Korony] OrzQuin H4.

a. Uwaga, wskazówka (1):

Wyrażenie przyimkowe: »wedle napominienia« (1): wżakże ielli powtoręm i tudziélz idzie iaki inży wokálifz/ tedy wedle maå wyfzłzyi przefzłęgo napominięniå/ má to /i/ ku poślednięmu nie ku tęmu ktory przefzedł wokálifzowy być przyłączo/ iako wfłowåch pieię/ śieię/ wieię/ dopiero przerzeczonych. MurzOrt B2.

Synonim: a. wskazanie.

Cf **NAPOMINAĆ**